

Sygn. akt: IVRC 357/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Gdańsk, dnia 12 września 2016r.

Sąd Rejonowy Gdańsk - Południe w Gdańsku, IV Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR Ewa Szczutowska

Protokolant: Kamil Walendziak

po rozpoznaniu w dniu 31 sierpnia 2016r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa: K. C. (1)

przeciwko

małoletniemu pozwanemu K. C. (1), reprezentowanemu przez przedstawicielkę ustawową –matkę J. J.

o obniżenie alimentów

oraz

sprawy z powództwa: małoletniego K. C. (1), reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową –matkę J. J.

przeciwko: K. C. (1)

o podwyższenie alimentów

I oddala powództwo powoda/pozwanego wzajemnego K. C. (1);

II podwyższa alimenty w kwocie po 800,00 zł ustalone w wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 07.01.2011r. w sprawie II C 4123/10 od pozwanego K. C. (1) na rzecz małoletniego K. C. (1) do kwoty po 1200,00 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) miesięcznie począwszy od dnia 05 stycznia 2016r., płatne z góry do 15-ego dnia każdego miesiąca do rąk matki J. J. jako przedstawiciela ustawowego małoletniego wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat;

III w pozostałym zakresie powództwo wzajemne małoletniego pozwanego K. C. (1), reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową –matkę J. J. oddala;

IV zasądza od pozwanego K. C. (1) na rzecz Skarbu Państwa -kasa Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku kwotę 420 zł (czteryście dwadzieścia złotych), tytułem opłaty;

V zasądza od pozwanego K. C. (1) na rzecz małoletniego pozwanego K. C. (1), reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową –matkę J. J. kwotę 617 zł (sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

VI wyrokowi w punkcie II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt IV RC 357/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 kwietnia 2015 r. powód K. C. (1) wniósł o obniżenie alimentów z dotychczasowej wysokości 800 złotych do kwoty 500 złotych miesięcznie. Płatnych na rzecz pozwanego syna K. C. (1), określonych w wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 7 stycznia 2011 r., sygnatura akt II C 4123/10 na rachunek bankowy matki dziecka J. J. do dnia 15 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w skali roku w razie uchybienia płatności każdej z raty. Nadto powód wniósł o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych oraz rozpoznanie powództwa także pod nieobecność drugiej strony.

W uzasadnieniu powództwa K. C. (1) wskazał, że alimenty zasądzone były w momencie, gdy pozwany chodził do prywatnego przedszkola kosztującego 600 złotych miesięcznie, zaś on sam pracował za granicą na kontraktach i zarabiał wiele więcej niż obecnie. W tej chwili syn chodzi do publicznej szkoły podstawowej, a powód zrezygnował z pracy za granicą m.in. po to, by częściej się z nim widywać. Tym samym alimenty w takiej wysokości jak zasądzona są zbyt obciążające, biorąc pod uwagę znaczne zmniejszenie potrzeb syna.

(pozew, k. 2-3)

W odpowiedzi na pozew z 5 stycznia 2016 r. wraz z powództwem wzajemnym pozwany (powód wzajemny) K. C. (1) zastępowany przez przedstawiciela ustawowego (matkę) J. J. w odniesieniu do pozwu wniesionego przez powoda K. C. (1) wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych z uwzględnieniem opłaty skarbowej. W ramach powództwa wzajemnego K. C. (1) wniósł o podwyższenie począwszy od 5 stycznia 2016 r. alimentów od powoda (i pozwanego wzajemnego) K. C. (1) płatnych na swoją rzecz ustalonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku II Wydział Cywilny z dnia 7 stycznia 2011 r., sygn. akt II C 4123/10 z kwoty 800 złotych miesięcznie do kwoty 1.700 złotych miesięcznie, tj. o kwotę 900 złotych miesięcznie, płatną na dotychczasowych warunkach i terminach. Nadto powód wzajemny (pozwany) wniósł o zasądzenie kosztów procesu, rozpoznanie sprawy pod swoją nieobecność oraz o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.

W uzasadnieniu pełnomocnik powoda wzajemnego wskazał, iż od czasu pierwotnego ustalenia wysokości alimentów zwiększyły się potrzeby małoletniego K. C. (1) i obecnie kształtują się one na poziomie ok. 3.400 złotych miesięcznie. W ocenie powoda wzajemnego zwiększeniu uległy także możliwości zarobkowe ojca małoletniego, co uzasadnia żądanie podwyższenia alimentów. Stanowisko powoda (pozwanego wzajemnego) może dziwić o tyle, że od maja do listopada łożył on na syna kwoty w wysokości 1.000 złotych miesięcznie. Należy mieć również na uwadze fakt, iż matka K. C. (1) nie jest obecnie w stanie pokrywać wydatków na syna w dotychczasowej wysokości z uwagi na fakt przebywania przez nią na urlopie macierzyńskim w związku z urodzeniem córki P. oraz wygaśnięcia dotychczasowej umowy o pracę z dniem 31 października 2015 r. Uzasadniając powództwo wzajemne wskazano także, iż nie jest prawdą by powód (pozwany wzajemny) był zatrudniony jedynie w G. Stoczni (...) S.A. w G.. K. C. (1) prowadzi również działalność gospodarczą pod nazwą (...) K. C. (1) z siedzibą w G., którą z sukcesem rozwija i z której czerpie większą część dochodów. W ramach swojej działalności powód (pozwany wzajemny) poszukuje w Internecie pracowników na kontrakty zagraniczne. O tym, że powód nie zaprzestał zarobkowania za granicą świadczą chociażby smsy wysyłane przez powoda znajdujące się na telefonie komórkowym, który podarował synowi. Jest on również w posiadaniu znacznych środków finansowych, o czym świadczą smsy otrzymywane z banku z potwierdzeniami operacji gotówkowych. Powód (pozwany wzajemny) dysponuje zatem majątkiem, który pozwala na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb jego syna.

(odpowiedź na pozew wraz z pozwem wzajemnym, k. 28-35)

W odpowiedzi na pozew wzajemny powód (pozwany wzajemny) K. C. (1) wniósł o oddalenie powództwa wzajemnego oraz zasądzenie od pozwanego (powoda wzajemnego) kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W ocenie pozwanego wzajemnego przedstawione koszty utrzymania małoletniego są w znacznej części zawyżone. Potrzeby małoletniego nie zwiększyły się, a wręcz uległy zmniejszeniu z uwagi na fakt, że przestał on uczęszczać do

prywatnego przedszkola. Obniżenie kwoty alimentów uzasadnione jest również tym, że małoletni obecnie częściej spędza wolny czas z ojcem, który sam ponosi dodatkowe wydatki na jego rzecz. W zakresie oceny własnych możliwości zarobkowych powód wskazał, że prowadzona przez niego działalność gospodarcza nie przynosi spodziewanych zysków, nie stać go obecnie na wyjazdy zagraniczne oraz realizację hobby w postaci wyścigów motocyklowych. Powód nie posiada żadnych nieruchomości, zaś zgromadzone oszczędności wydał w związku z koniecznością rozwoju własnej firmy.

(odpowiedź na pozew wzajemny, k. 249-252)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. C. (1) zawarł związek małżeński z J. J. w dniu 9 lutego 2007 r. G.. Ze związku tego w dniu 15 czerwca 2007 r. narodził się małoletni K. C. (1).

(okoliczności bezsporne)

Wyrokiem z 7 stycznia 2011 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku w sprawie II C 4123/10 rozwiązał związek małżeński K. C. (1) i J. J. przez rozwód bez orzekania o winie stron. Kosztami utrzymania i wychowania małoletniego K. C. (1) Sąd Okręgowy obciążył strony postępowania rozwodowego w ten sposób, że udział K. C. (1) ustalił na kwotę 800 złotych miesięcznie, pozostałymi kosztami utrzymania i wychowania obciążając matkę małoletniego.

(dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku w sprawie II C 4123/10, k. 12)

K. C. (1) posiada wykształcenia średnie, ma dziewięcioletnie doświadczenie w pracy jako spawacz. Od 2008 r. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) w zakresie obróbki mechanicznej elementów metalowych. Działalność ta była przez powoda kilkakrotnie zawieszana i została na stałe wznowiona w dniu 9 czerwca 2015 r. W latach 2008-2013 K. C. (1) w ramach prowadzonej działalności gospodarczej wyjeżdżał na kontrakty zagraniczne, gdzie zarabiał w granicach 10-15 euro za godzinę. Zatrudniał również swoją partnerkę K. R., która uzyskiwała dochód w wysokości 3.000 złotych. W 2014 r. powód ukończył szkolenie w Szkole Spawalniczej (...) w G., uzyskując uprawnienia do spawania stali nierdzewnej, czarnej oraz aluminium. Od grudnia 2014 r. do maja 2015 r. pracował w stoczni jako spawacz, zarabiając 20 złotych brutto za godzinę. Średnie miesięczne wynagrodzenie powoda wynosiło wówczas 3.463,43 złote. W okresie od października 2015 r. do maja 2016 r. wyjeżdżał dwukrotnie do Szwecji, gdzie podejmował współpracę z (...) sp. z o.o., co pozwoliło mu na poczynienie oszczędności. Począwszy od czerwca 2016 r. K. C. (1) rozpoczął inwestycję we własny warsztat, wynajmując w tym celu pomieszczenia gospodarcze.

(dowody: - przesłuchanie K. C. (1), k. 319-321; - odpis (...) oraz ogłoszenia o pracę, k. 232-234; - umowa o pracę, k. 13-14; - zaświadczenie o zarobkach)

Obecnie K. C. (1) zamieszkuje wraz z partnerką K. R. i ich wspólnym synem T. C.. Łączne koszty ich utrzymania wynoszą około 3.200 złotych. Powód uiszcza m.in. czynsz najmu na rzecz właścicielki mieszkania w kwocie 1.000 złotych, 150 złotych tytułem ubezpieczenia na życie, 131,99 złotych tytułem opłat za internet i telewizję. Koszt utrzymanie małoletniego T. wynosi ok. 300 złotych miesięcznie. K. R. obecnie nie pracuje i zajmuje się dzieckiem. W okresie od 1 listopada 2012 r. do 27 lipca 2015 r. była zatrudniona w przedsiębiorstwie (...) na stanowisku specjalisty do spraw marketingu, gdzie uzyskiwała średnio dochód w wysokości ok. 1200 złotych miesięcznie netto. Przed urlopem macierzyńskim pracowała również dla powoda z wynagrodzeniem w pierw 3.000 złotych netto, a następnie 6.000 złotych netto, przy czym zatrudnienie zostało skutecznie zakwestionowane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, który pozbawił K. R. prawa do zasiłku macierzyńskiego.

(dowody: - zeznania świadka K. R., k. 324-327, potwierdzenia przelewów, k. 5-11, 15-17; - zaświadczenie o dochodach, k. 258; - zaświadczenie lekarskie, k. 259; - przesłuchanie K. C. (1), k. 319)

W 2015 r. K. C. (1) zadeklarował osiągnięcie przychodu w wysokości 58.560,07 złotych oraz dochodu w wysokości 7.596,70 złotych (po odliczeniu składek na ubezpieczenia społeczne).

(dowód: - zeznanie PIT-36, k. 255-257)

W dniu 7 lutego 2013 r. K. C. (1) otrzymał kwotę 81.430,32 złotych tytułem sprzedaży udziału w lokalu mieszkalnym stanowiącym poprzednio jego współwłasność z J. J.. Pieniądze te powód przeznaczył na wyjazd do Stanów Zjednoczonych oraz na pokrycie kosztów kursu spawalniczego. W maju 2016 r. powód (pozwany wzajemny) dokonał sprzedaży motocykla za cenę 14.000 złotych, inwestując tę kwotę w rozwój działalności gospodarczej.

(dowód: - przesłuchanie K. C. (1), k. 319, - przelewu, k. 235; - zeznania świadka B. O., k. 314-316)

J. J. zamieszkuje z partnerem M. S. w mieszkaniu stanowiącym jego własność. Wraz z nimi zamieszkuje ich wspólne dziecko P. S., a także małoletni pozwany K. C. (1). J. J. posiada wykształcenie średnie, obecnie nie pracuje i zajmuje się córką. W okresie od 20 sierpnia 2015 r. do 18 sierpnia 2016 r. przebywała na urlopie macierzyńskim, przed którym pracowała w perfumerii uzyskując dochód w wysokości ok. 3000 złotych netto. Obecnie przygotowuje się do otwarcia butiku w ramach własnej działalności gospodarczej. M. S. jest kierownikiem w serwisie samochodowym, gdzie uzyskuje dochód w wysokości ok. 4000 złotych netto. Na koszty ponoszone miesięcznie przez rodzinę składają się m.in.: czynsz w wysokości 450 złotych, fundusz remontowy 30 złotych, energia ok. 130 złotych, internet i telewizja – 136 złotych, koszt kredytu hipotecznego – 650 złotych. W maju 2015 r. przeprowadzony został gruntowny remont mieszkania, którego koszty wyniosły ok. 70.000 złotych.

(dowody: przesłuchanie J. J., k. 358-360; - zaświadczenie, k. 231; - koszty utrzymania nieruchomości, k. 239-242, k. 289; - zeznania świadka M. S., k. 316-319)

W 2015 r. płatnik podatku dochodowego A. C. zadeklarowała, że J. J. osiągnęła przychód w wysokości 11.062,85 złotych oraz dochód w wysokości 10.729,10 złotych. W tym samym roku J. J. uzyskała również zasiłki pieniężne z ubezpieczenia społecznego w łącznej kwocie 34.469,66 złotych brutto.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego jest właścicielem nieruchomości przy ul. (...) w G., którą wynajmuje uzyskując z tego tytułu dochód w wysokości 1.000 złotych miesięcznie.

(dowody: - deklaracje podatkowe, k. 351-352; - przesłuchanie J. J., k. 358-360; - przesłuchanie świadka M. S., k. 316-319)

Małoletni K. C. (2) ma obecnie 9 lat. Od urodzenia cierpi on na przewlekłą alergię, która uległa zintensyfikowaniu od początku wakacji 2016 r. W związku z powyższym musi on przyjmować leki i regularnie uczęszczać do lekarzy. Łączny koszt utrzymania małoletniego określić należy na kwotę około 2.000 złotych miesięcznie, na którą składają się koszty: leków – 200 złotych; wizyt lekarskich wraz z pakietem medycznym – 150 złotych; wyżywienia – 500 złotych; zajęć dodatkowych (piłka nożna, karate/judo, język angielski) – 350 złotych; odzieży – 300 złotych; - wydatków mieszkaniowych (czynsz, media) 250 złotych; - pozostałych wydatków (kino, basen, wycieczki szkolne, kieszonkowe, opłata za telefon) – 250 złotych.

(dowody: - potwierdzenie rejestracji badań, k. 355-356; - częściowo rachunki, k. 43-229; - częściowo przesłuchanie J. J., k. 358-360; - zeznania świadka M. S., k. 316-319)

Sąd zważył co następuje:

Przedstawiony wyżej stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dowodów, w tym przesłuchania świadków, zeznań stron postępowania oraz w oparciu o przedłożone dokumenty dotyczące sytuacji życiowej, zawodowej i finansowej stron. W szczególności w powyższym zakresie Sąd oparł się na dokumentach urzędowych, które sporządzone zostały przez uprawnione do tego organy i nie były kwestionowane w toku postępowania. Za

wiarygodne Sąd uznał także przedłożone do akt sprawy dokumenty prywatne, które stanowiły dowód tego, że osoby, które je podpisały złożyły oświadczenia w nich zawarte.

Sąd jedynie w części oparł się na przedłożonych rachunkach i fakturach, które strona pozwana przedstawiła celem wykazania kosztów utrzymania małoletniego K. C. (1). Wynika to z faktu, że ustalanie rzeczywistych potrzeb małoletniego nie powinno następować tylko i wyłącznie w oparciu o rzeczywistość czynione wydatki na dziecko w okresie poprzedzającym postępowanie sądowe. Tego rodzaju założenie wiązałoby się z ryzykiem sztucznego generowania kosztów przez strony ponad rzeczywiste potrzeby. W konsekwencji więc Sąd, ustalając potrzeby małoletniego pozwanego (powoda wzajemnego), kierował się przede wszystkim wiekiem dziecka, jego stanem zdrowia oraz stanem majątkowym i możliwościami zarobkowymi rodziców, traktując przedłożone rachunki i faktury w sposób jedynie pomocniczy.

Za w pełni wiarygodny Sąd uznał dowód z przesłucha M. S. – partnera J. J.. Świadek w swoich zeznaniach w sposób szczegółowy i wiarygodny opisał sytuację finansową i majątkową rodziny oraz wskazał na koszty ponoszone w związku z jej utrzymaniem. Zeznania świadka były logiczne i wewnętrznie spójne. Nie były też kwestionowane przez strony postępowania, jak również nie budziły wątpliwości sądu. Powyższe uzasadniało zatem przyznanie im waloru wiarygodności.

Za wiarygodny uznać należało także dowód z przesłuchania świadka K. R. – partnerki powoda (pozwanego wzajemnego). Świadek w istocie nie posiadała szczegółowych informacji o finansach powoda, wskazując m.in. że „powód jakieś pieniądze ma na rachunkach bankowych, nie wiem jakie”. K. R. nie potrafiła również wskazać, jakie były koszty wspólnego wyjazdu do Stanów Zjednoczonych oraz koszty hobby powoda w postaci wyścigów motorowych. Natomiast za nie budzące wątpliwości uznać należało określone przez świadka koszty wspólnego prowadzenia gospodarstwa domowego, bowiem odpowiadają one zwykle ponoszonym wydatkom na te cele.

Za w większości wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka B. O.. Nie zasługiwało na uwzględnienie jedynie twierdzenie świadka, jakoby A. R., właściciel mieszkania w którym wraz z rodziną zamieszkuje K. C. (1), nie pobierała z tego tytułu czynszu najmu. Zarówno sam powód (pозwany wzajemny), jak i jego partnerka K. R. wprost wskazali, że czynsz taki jest uiszczany w wysokości 1.000 złotych miesięcznie. Okoliczność ta potwierdzona została wydrukiem z konta bankowego, nie kwestionowanym przez stronę przeciwną (k.5-7).

Za częściowo wiarygodny Sąd uznał dowód z przesłuchania powoda (pозwanego wzajemnego) K. C. (1). Zeznania te, w zakresie dotyczącym sytuacji zawodowej strony zasługiwały na uwzględnienie, bowiem zostały potwierdzone odpowiednią dokumentacją, a nadto zeznaniami świadków B. O. i K. R.. Nie zasługiwało natomiast na uwzględnienie stanowisko powoda co do oceny jego możliwości zarobkowych, które zostaną poddane szerszej analizie w dalszej części wyводу.

Także dowód z przesłuchania przedstawicielki ustawowej małoletniego pozwanego (powoda wzajemnego) J. J. Sąd uznał za wiarygodny jedynie w części. Nie budziły wątpliwości Sądu twierdzenia co do sytuacji majątkowej strony, bowiem zostały one poparte odpowiednimi dokumentami, w tym zeznaniami podatkowymi, jak również uznanymi za wiarygodne zeznaniami M. S.. Za niewiarygodne należało natomiast uznać zeznania przedstawicielki ustawowej w zakresie rzeczywistych kosztów związanych z utrzymaniem małoletniego, co również szerzej przeanalizowane zostanie przy ocenie rzeczywistych potrzeb powoda (pозwanego wzajemnego) w części prawnej uzasadnienia.

W niniejszej sprawie zarówno powód (pозwany wzajemny) K. C. (1), jak i małoletni pозwany (powód wzajemny) wnieśli o zmianę wyroku Sądu Okręgowego z 7 stycznia 2011 r., w którym Sąd (na skutek zgodnego stanowiska stron) określił udział powoda w utrzymaniu małoletniego na kwotę 800 złotych miesięcznie. Powód (pозwany wzajemny) domagał się zmniejszenia powyższej kwoty do 500 złotych wskazując na zmniejszenie się potrzeb dziecka oraz pogorszenie własnych możliwości zarobkowych. Z kolei przedstawicielka ustawowa małoletniego pozwanego (powoda wzajemnego) J. J. wywodziła, iż koszty utrzymania dziecka znacząco wzrosły, a nadto poprawiły się możliwości zarobkowe jego ojca, co uzasadniać miałyby zwiększenie renty alimentacyjnej do kwoty 1.700 złotych miesięcznie.

Podstawę prawną powództwa o zmianę orzeczenia w przedmiocie świadczeń alimentacyjnych stanowi art. 138 k.r.o. W świetle tego przepisu podstawą zmiany zakresu świadczeń alimentacyjnych jest zmiana stosunków. Zmianie może ulec zakres potrzeb uprawnionego oraz możliwości zobowiązanego, tym samym zmianie może ulegać wysokość alimentów. Dlatego w razie zmiany stosunków zarówno uprawniony, jak i zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia w przedmiocie obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może prowadzić do uchylecia obowiązku alimentacyjnego bądź do podwyższenia lub obniżenia alimentów. Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o., należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności, które - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego. Warunkiem zmiany wysokości zasądzonych alimentów jest zatem istotna zmiana stosunków – a nie jakakolwiek.

W orzecznictwie wskazuje się, że przez zmianę stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o. należy rozumieć istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych. Ustalenie zmiany stosunków następuje natomiast poprzez porównanie stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu bądź obniżeniu (por. m.in. wyrok Sądu Okręgowego w Białymstoku z 8 listopada 2013 r., II Ca 839/13, LEX nr 1715529).

Przez pojęcie "stosunków" należy rozumieć więc okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek zakresu obowiązku alimentacyjnego (art. 133 i art. 135 k.r.o.). Jak wskazano zmiana stosunków to istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. Skutkiem takich zmian jest potrzeba skorygowania zakresu obowiązku alimentacyjnego.

Usprawiedliwione potrzeby dziecka powinny być oceniane nie tylko na podstawie wieku, lecz również miejsca pobytu dziecka, jego środowiska, możliwości zarobkowych zobowiązanych do jego utrzymania i całego szeregu okoliczności każdego konkretnego wypadku. W szczególności pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia te w praktyce pozostają we wzajemnej zależności i obie przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustaleniu przez Sąd wysokości alimentów (wyrok Sądu Najwyższego z 10 października 1969 r., III CRN 350/69, OSNPG 1970/2 poz. 15 str. 38; wyrok Sądu Najwyższego z 21 maja 1975 r., III CRN 72/75, OSNPG 1975/10 poz. 48 str. 35).

Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy brać pod uwagę możliwości zobowiązanego. Każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji w zestawieniu z jego możliwościami zarobkowymi i majątkowymi. Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami. Nie będzie to jednak dotyczyło potrzeb będących przejawem zbytku (uchwała pełnego składu Izby Cywilnej i Administracyjnej SN z 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988, nr 4, poz. 42).

Mając na względzie powyższe uwagi przy rozpoznaniu wniesionych powództw o zmianę orzeczonego wyrokiem Sądu Okręgowego obowiązku alimentacyjnego kluczowe znaczenie w niniejszej sprawie miało ustalenie, czy w czasie blisko sześciu lat od zakończenia poprzedniej sprawy doszło do istotnej zmiany zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego do alimentów K. C. (1), a także czy doszło do istotnej zmiany potrzeb uprawnionego do alimentów K. C. (1). W ocenie Sądu analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że zmiana

taka miała miejsce i wyraża się ona w zwiększeniu możliwości zarobkowych powoda (pозwanego wzajemnego) przy jednoczesnym zwiększeniu się potrzeb małoletniego.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż w ocenie Sądu zwiększyły się możliwości zarobkowe powoda. Od 2011 r. K. C. (1) zainwestował znaczne kwoty pieniężne we własny rozwój zawodowy i założenie własnej działalności gospodarczej. Nabył on dodatkowe doświadczenie, niewątpliwie istotne przy tego rodzaju pracy, jak również ukończył specjalistyczny kurs spawalniczy, którego koszt wyniósł około 20 tysięcy złotych. Nie zasługiwała przy tym na uwzględnienie argumentacja powoda, iż jego możliwości zarobkowe uległy zmniejszeniu, ponieważ obecnie przeniósł się na stałe do Polski. Zdaniem Sądu okoliczność powyższa nie powinna wpływać na ocenę możliwości zarobkowych powoda. Uznać należało, że powód posiada możliwości uzyskania zarobku na rynku krajowym w wysokości ok. 5.000 złotych miesięcznie. Powyższa ocena możliwości zarobkowych powoda znajduje oparcie w jego wykształceniu, dotychczasowym doświadczeniu zawodowym oraz stanie zdrowia. Uwzględnia ona również uwarunkowania rynkowe. Powód (pозwany wzajemny) jest osobą przedsiębiorczą, która jest w stanie zarabować na utrzymanie swoje oraz rodziny. Sam fakt narodzin dziecka w jego nowym związku nie może również być uznany za przyczynę zmniejszenia obowiązku alimentacyjnego wobec dziecka z poprzedniego związku. Okoliczność ta nie może bowiem obciążać małoletniego pозwanego (powoda wzajemnego), ograniczając jego prawo do zaspokojenia przez rodziców usprawiedliwionych potrzeb. Powód decydując się na kolejne dziecko wiedział, że w dalszym ciągu jest zobowiązany do alimentowania pозwanego. Przedstawione okoliczności prowadzą więc do wniosku, że możliwości zarobkowe powoda uległy istotnemu zwiększeniu.

Określając wysokość alimentów należnych dziecku od jednego rodzica należy uwzględnić także możliwości zarobkowe drugiego z nich, dlatego Sąd ocenił w niniejszej sprawie również możliwości zarobkowe matki pозwanego (powoda wzajemnego) oraz dochody przez nią uzyskiwane. Ustalając powyższe okoliczności Sąd miał na względzie przede wszystkim zgromadzone w toku postępowania dokumenty. Uznać należało, że matka małoletniego należycie wykorzystuje swoje możliwości zarobkowe, zaś deklarowane przez nią dochody w wysokości ok. 3.000 złotych netto z okresu przed urodzeniem dziecka odpowiadają jej wykształceniu i doświadczeniu zawodowemu.

Zmiany w zakresie uzasadnionych potrzeb pозwanego (powoda wzajemnego) K. C. (1) również powinny zostać uznane za istotne. Niewątpliwie wraz z rozwojem dzieci koszty ich utrzymania rosną. Przy ustalaniu alimentów w 2011 r. małoletni był czteroletnim dzieckiem, obecnie ma on lat dziewięć. Z zasad doświadczenia życiowego wynika, że dziecko w wieku szkolnym generuje większe koszty utrzymania. Wzrasta koszt żywienia dziecka, zakupu ubrań. Pojawiają się nowe wydatki w postaci zajęć dodatkowych, zakupu podręczników szkolnych. W niniejszej sprawie wzrosły także koszty związane z opieką medyczną nad dzieckiem (zakup leków i wizyt lekarskich w związku z alergią). Jednocześnie niektóre wydatki, typu opłaty za przedszkole, ustają. Nie sposób jednak wywodzić, jak czyni to powód, że brak konieczności uiszczania opłat za prywatne przedszkole powoduje spadek potrzeb małoletniego. Wydatek ten bowiem zastępowany jest wieloma innymi. Jak już zaś wskazywano dziecko ma prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. Powyższe nie oznacza jeszcze, by uznać za zasadne wyliczenia przedstawicielki ustawowej małoletniego, która wskazywała, że utrzymanie małoletniego wynosi ok., 3.410 złotych miesięcznie. Kwotę tę uznać należało za w zdecydowany sposób zawyżoną. Zasadna w tym miejscu okazała się argumentacja pełnomocnika powoda (pозwanego wzajemnego), który wskazywał na nieścisłości i nadużycia w poczynionych wyliczeniach. Za oczywiście nieuzasadnione uznać należało takie wydatki, jak rokroczny zakup pościeli za 100 złotych, zakup mebli do pokoju dziecka co 3 lata za 2.000 złotych czy roweru co 2 lata za 500 złotych. Również pozostałe koszty wskazane w załączonym zestawieniu (k. 38-42) zostały w znaczący sposób zawyżone. Tytułem przykładu wskazać należy chociażby na coroczny zakup 10 par spodni letnich, 10 bluz, 3 swetrów i 15 koszulek. Sąd doszedł do wniosku, że koszty utrzymania małoletniego kształtują się na poziomie kwoty około 2.000 złotych miesięcznie. Kwota powyższa, w ocenie Sądu, odpowiada zarówno uzasadnionym potrzebom dziecka, jak również możliwościom zarobkowym jego rodziców.

Reasumując, zdaniem Sądu w niniejszej sprawie doszło do ziszczenia się przesłanek wskazanych w art. 138 k.r.o. Od ostatniego orzeczenia o alimentach zwiększeniu uległy możliwości zarobkowe i majątkowe powoda, jak też zwiększyły się w sposób istotny usprawiedliwione potrzeby małoletniego. Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 133 § 1 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 k.r.o. i art. 138 k.r.o. à contrario, oddalił w punkcie pierwszym sentencji wyroku powództwo

główne uznając, że brak jest podstaw do zmniejszenia zakresu obowiązku alimentacyjnego. W punkcie drugim sentencji wyroku, na podstawie art. 133 § 1 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 k.r.o. i art. 138 k.r.o Sąd podwyższył alimenty w kwocie po 800 złotych ustalone w wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie II C 4123/10 od pozwanego K. C. (1) na rzecz małoletniego K. C. (1) do kwoty po 1.200 złotych miesięcznie począwszy od 5 stycznia 2016 r., płatne z góry do 15-ego dnia każdego miesiąca do rąk matki J. J. jako przedstawiciela ustawowego małoletniego wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat. Sąd uznał, iż zasadne jest obciążenie ojca małoletniego kwotą 1.200 złotych renty alimentacyjnej z tego względu, iż matka jako osoba opiekująca się na co dzień synem część swojego obowiązku wykonuje poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie małoletniego (art. 135 § 2 k.r.o.). W pozostałym zakresie, na podstawie art. art. 133 § 1 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 k.r.o. i art. 138 k.r.o. à contrario w zw. z art. 6 k.c. sąd oddalił powództwo wzajemne małoletniego pozwanego K. C. (1), reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową – matkę J. J., uznając, że koszty utrzymania małoletniego ponad ustaloną przez Sąd kwotę nie zostały udowodnione, a nadto, że nie korelują one z możliwościami zarobkowymi rodziców.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd zasądził od pozwanego K. C. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku kwotę 420 złotych tytułem opłaty, od której z mocy ustawy zwolniony był powód wzajemny.

Na podstawie art. 98 k.p.c. Sąd zasądził od pozwanego K. C. (1) na rzecz małoletniego pozwanego K. C. (1), reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową – matkę J. J. kwotę 617 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd nadał wyrokowi w punkcie II rygor natychmiastowej wykonalności. Zgodnie z powołanym przepisem Sąd z urzędu nadaje rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty co do rat płatnych po dniu wniesienia powództwa.